

Mihály vajdáról nevezték el az Olaszi temető helyén kialakított parkot Nagyváradon

2013. 6. 25.

Nagyvárad Helyi Tanácsának június 20-i ülésén a nemzeti liberális-szociáldemokrata többség újabb erődemonstrációt tartott a „hagymakupolás honfoglalás” jegyében. A város lakosságának több mint egynegyedét kitevő magyarságnak üzenve a román többségű képviselő-testület olyan döntéseket hozott, amelyek sértik az itt élő kisebbség természetes jogait, méltóságát, önérzetét. Az őseinknek nyugóhelyül szolgáló Olaszi temetőnek a kommunisták általi bezárása, szétrombolása, felszámolása, ami a

„demokráciában” csak folytatódott, mindmáig gyógyíthatatlan sebünkként sajog, s bár az utólagos parkosítást kénytelen-kelletlen el kellett fogadnunk (noha a mai napig vannak még háborítatlan családi nyugóhelyek itt), de a kegyeletet és jóérzést sértő átnevezések legutóbbi felvonását már tűrhetetlennek tartjuk. Főleg azért, mert azt nem előzte meg sem lakossági konzultáció, sem nyilvános és hivatalos beleegyezés a területet tulajdonló római katolikus és görög-katolikus egyház, illetve a szintén érdekelt református egyház részéről. De azért is, mert egy olyan vitatott státusú, kétes hírű „történelmi személyiségről” nevezte el a többségi politikai vezetés a tragikus sorsú Olaszi temetőt, akinek semmi köze Nagyváradhoz.

Hasonlóképpen elítélendő az az utcanévadási gyakorlat, ami a nacionálkommunista időket idézi. A Szent László magyar király által több mint kilencszáz éve alapított és mindmáig a magyar történelem és kultúra egyik fővárosaként számon tartott Nagyvárad utcaneveinek alig öt százaléka emlékeztet erre a tényre, a jelenlegi városvezetés pedig nem igyekszik feledtetni elődjeinek magyarelles, intoleráns hozzáállását ebben a kérdésben sem. A többségiek saját korábbi ígéreteiket sem tartják be, amikor az új utcanevek elfogadásakor a jelenlegi etnikai arányokat sem veszik figyelembe, nemhogy a korábbi állapotokat.

Emlékeztetünk ugyanakkor, hogy a váradi magyarság politikai képviseletét hosszú ideje kisajátítani igyekvő RMDSZ állandó hátrálása, mutyizása és fedezetlen sikerpropagandája kedvez a többségi hatalom terpeszkedésének. A város polgármestere már nem is rejti véka alá: „Ami a megelőző mandátum alatt Váradon történt, akár jó, akár rossz dolgok, akár úgymond magyarelles intézkedések, azokban az RMDSZ kivétel nélkül partner volt.” Az Olaszi temető sorsáért, a váradi utcanév-mizériáért, az itt élő magyarság már-már teljes háttérbe szorításáért az utóbbi évtizedben megválasztott képviselői mind felelősek.

Az Erdélyi Magyar Néppárt nagyváradai szervezete

